

el alamein

ivan slamnig

EL ALAMEIN

Atomska bomba je konačno pala
i sve je sve je ravno
provjerljivo je: pustinja je.
Idemo na dva gemišta.

Štefica, daj nam dva gemišta,
do vrha ih natoči.
I tako je pala ta opća propast
mogu sam posvjedočit.

Svaka je propast dosta šus
a totalna napose.
Sjećam se jedne ili dvije,
to bješe davno prije.

A sad pritegni pojas svoj.
moj družo, budi zdrav,
dopij do kraja – moramo
otjerati digiče i Rommela i njegov Afrikakorps u
božju mater.

VOJSKA DIVOVA

Još nas služe naši šmajseri
još nam drže kajle.
Slaga tko reče da smo šajseri
i da smo stare trajle.

Ne frtljaj mi o karijeri, o banci,
ne reci niti slovca.
Sve su to izmislili Austrijanci
sad imaju Sinovca.

!e vkup, le vkup, o vojsko divova,
u vječne revire!
Najest ćemo se mesa sirova,
plašiti pastire.

RAUS MIT UNS

Koga su tražili žandari
koga je tražio UNS?
Nas su tražili, s pravom su tražili,
Raus mit uns.

Koga je tražio odvratni Digo
samo za jedan bums?
Tebe je tražio, mene je tražio.
Raus mit uns.

Raus mit uns, raus mit uns,
a kad smo jednom vani,
daj diži pehar, družo star,
ugasi se, ne plani.

PIKOVA DAMA

Moja draga je skupljala sakate zamorce
i golube slomljea krila.
Moja draga se smijala na mome sprovodu
ako je tamo i bila.

Moja druga se smijala na mome sprovodu
dobro sam je čuo.
Znala je da ću dignuti poklopac
poljubiti je u u'o.

O družu što lutate predgrađima,
što poštujuete pjesme,
pikova dama gazi strojevim korakom,
ni umrijeti se ne smije.

U TROVAČNICI

Neki dan u Trovačnici
potužio mi se Ante:
»Našao sam Oliver, Cin i Faks,
al' ne i dezodorante.

Izdali su nas Južni Moluki,
izdali nas i Švabe.
Joj kaj budemo smrdeli,
a tek kak budu bebe«.

NEDJELJNI IZLAZ

Pas spusti glavu, spusti uši,
provjerena gesta.
Gospodar si mu tada duši,
prihvati ga smjesta.

Žena također spušta glavu,
al' gleda te u oči.
Ne dvoji – našao si pravu,
o brzo još priskoči.

Nećeš, jer misliš da te čeka
vječnost i sedam sati.
Nešto nije u redu, neka,
u kasarnu se vrati.

ZAVRŠETAK MALE BUNE U UGARSKOJ

»Takav je posao«, reče krvnik žrtvi,
»a i kćer mi ima dijete,
mama i tata su mi mrtvi
od četrdeset i pete«.

»Nije važno«, reče žrtva krvniku,
»i ja sam ubio dvoje,
jedno je bilo njezino,
drugo je bilo moje«.

»Fino! a glavu sad na panj
položi, tako se radi.
O da sam bar u Opatiji!
Znaš da mi se gadi«.

BRITANSKA VELEVLAŠT

U sutonu sam dugo snio
o britskoj velevlašt
u sutonu u svojoj glavi-
o flegmi i o kasti.

I sram te budi što si Balgo
povijesti tri te muče
maknuo si se samo malko
bio si Balgo juče.

U magle kužne ide Britska
ugiba u Kalkuti
za nova otkrivenja mitska.
Još uvijek jesi tu ti.

– O što me budi iz tog sna?
»Ja sam to, ja, Eileen«.
– O ženo božja, idi ča,
vidiš me da sam lin.

»Lir je ona tko lin hoće bit,
o daj se daj se diži«.
– O ženo božja, odi i v rit,
o ženo božja, biži.

»Svjetlo je iza prvog brda,
meni se s tobom ide,
vjera je moja britska tvrda,
a ja ti dodem pride«.

– U sutonu sam dugo snio
o britskoj velevlašt.
Gdje si, Eleeno mojih snova?
– u flegmi i u kasti.

JAPANSKI AMBASADOR

U Zagrebu je živio japanski ambasador
po imenu Kazuichi Miura.
To je bilo pred mnogo godina
i nekoliko ura.

Šestincanke su hodale u bijelim džemperima
s velikim zelenim ružama,
a mi smo učili kako se ljubi
i kako se oboružava.

Kazuichi je uveo priče o dvojbi
i japanske jedočinke,
krizanteme od zlata i no i kabuki
i brašnastobijele šminke.

Da mi je znati gdje je sad
Kazuichi Mijura.
Ako je mrtav, gdje je mrtav,
ako je živ, kako gura.

RAZGOVOR EVE I ADAMA

EVA: Znaš koliko je trajala Austro-Ugarska?
Od aneksije pa do Rata.
To ti je točno šest godina.
Toliko ima i tvoj tata.

ADAM: (šuti)

EVA: I Austro-Ugarska je neko ime.
Moglo je bit i Tanzanija,
il' Senegambija, Ambojnotimorija,
sve ovisi od tvog kranija.

ADAM: M.

EVA: Ali je bilo plesnih haljina
i velikoga sjaja.
S engleskim je imperijem još i bolje.
Ti samo češkaš jaja.

ADAM: Ha.

EVA: u en ten tinu ima savaraka binu,
svijet nije nikad u krizi.
O kako bih otišla na otvorenije izložbe!
Zagrizi, zagrizi, zagrizi!

